

Verloren woorden

Michael Grünlo

*Om pijn
te schrijven
heb je
weinig woorden
nodig.*

Jan Arends [1925 - 1974]

Inhoud

1. Einde I
2. II
3. III
4. Jij weg
5. Pijn
6. Langzaam
7. Thuis
8. Soms
9. Misschien
10. Onder vrienden
11. Vreemdelingen I
12. II
13. III
14. Spitsliefde
15. Nachtdier
16. Zomerbedrog
17. De ironie van A.
18. Opstanding
19. Nieuwe huid
20. Zoals

Einde

I

In de trein
weet ik
dat ik niet meer thuiskom:

jouw ogen
zeggen
niets terug

II

Jouw lijf
is steeds
een onbekende

net als degene
die zegt:

‘er is niets’

III

Hoe jaren
verdwenen

met enkele
woorden

‘iets’

‘iemand anders’

Jij weg

Het huis
zit vol gaten

Ze zitten in de
kledingkast en plankjes
in de badkamer

De stilte maakt
zoveel herrie
in mijn hoofd

Pijn

Rustig gaf ze antwoord op
'waarom niet eerder verteld'

gekleed in mijn favoriete blouse
met een nieuwe ketting

'om eerst zeker te weten
dat hij blijft'

Langzaam

Jouw afwezigheid
zinkt langzaam in

op de markt koop ik
niet langer
te veel groente

bij het thuiskomen kijk ik
niet meer eerst
naar het bed

Thuis

Kleine dingen
hebben het huis

heroverd;
de platenspeler is terug

niemand heeft nog bezwaar
tegen boeken boven de bank

Soms

Soms kan ik
mezelf nestelen in
de leegte die na jou bleef

buiten zie ik opnieuw
het spel om me heen

soms speel ik mee

Misschien was het
de serveerster
het zonlicht

de rust
die in de avond hing

jouw kabbelende woorden
of de tevreden stilte
ertussen

er zijn dagen die
slechter zijn dan dit

Onder vrienden

Mooi
te voelen
hoe de herinneringen
met wijn tastbaar worden

mooi
te weten
hoe jij nog steeds
leeft tussen onze woorden

Vreemdelingen

I

Je komt binnen als gast
maar nestelt je al snel
met verhalen over
wie nu wat
uit ons verleden

in de keuken
streel ik je weer
dwaal over kleine borsten
en de plek die je voor
andere handen gladscheert;

het voelt bekend
maar ik weet je een vreemde

II

Natuurlijk had ik
moeten zeggen
dat hij hier niet meer woont

het zijn z'n spullen en gezicht
maar uit het verlangen
om de banen van jouw lichaam te volgen
is het vertrouwen verdwenen;

ik weet dat je weg bent en
nooit de rust had om te blijven

III

Twee vreemdelingen
dansten met elkaar
om wat verloren was

alsof eerdere jaren ze had vervlochten
wisten ze de juiste passen te vinden
en de woorden die zo
mooi bekend klonken;

ze had iets weg van jou
van toen ik nog in ons geloofde

Spitsliefde

Ogen blijven even stil
fixeren

lijven lopen door

Nachtdier

Ze liep mee alsof ze
altijd al aan mijn jas vastzat

lichaam als een nachtdier

een paar vragen zonder
diep verlangen naar antwoord

Zomerbedrog

Je kruipt voor de tv
tegen me aan
alsof je bent thuisgekomen
na jaren te hebben gezocht

terwijl groente door je handen gaat
vul je de keuken met jouw liedjes
en voert me jouw geschiedenis

kon ik je maar zachtjes
-zonder het licht te breken-
zeggen dat wat je voelt
er niet altijd echt is

De ironie van A.

Teruggelopen naar de kaai
om opnieuw de geluiden te proeven
nu het eindelijk stil is in mijn hoofd

met de nasmaak van echt bier
in mijn mond
voelen mijn handen nog
jouw slanke lijf
golvende dijen

de ironie van A. ;
het besef dat prachtige vrouwen
door de stad blijven vloeien
gelijk het water

Opstanding

Een jaar lang heb ik stilletjes
wonden gelikt

de handen vinden
-nu jouw spijkers weg zijn-
langzaam mijn eigen bewegingen terug

nog wat verwonderd over jou
jij die na jaren van
wat dan liefde heet

mij achteloos lostrok
en liet liggen

Nieuwe huid

Iedere cel
die je hebt aangeraakt
is dood

Nieuwe huid
heeft ze allemaal
verwijderd

Jouw geur en zoetzoute
smaak
weggedrukt door
bloedbaan en weefsel

Ik heb
mezelf terug

Zoals

Zoals de herinnering
aan dode mensen
verdwijnt ook jij
bij stukjes

na de spullen
verdween
de herinnering
aan jouw stem

foto's tonen
hoe je er uitzag
maar

Zoals dode mensen
verdwijnt ook jij
bij stukjes

© Michael Grünlo 2004-2007